

ДЕТСКО ТВОРЧЕСТВО

*Съчиниха деца от
детска градина „Слънце“ в Бургас*

Пухена възглавничка

Пухената възглавничка можела да разказва приказки, да си говори в римички и да носи на децата сладки сънища.

Първата приказка е за змея - крал. Имало един Змей - крал на всички опасни животни - на крокодилите, гущерите и змиите. Той имал кралство и дворец - една огромна пещера, трон от скъпоценен камък и златна корона с безценни диаманти. Имал си и кралица, но веднъж... тя се изгубила.

Обичала кралицата да ходи в съкровищницата и винаги се връщала с нов гердан, обици, пръстен или корона.

Този път, обаче, облякла рокля от злато, която била толкова тежка, че с нея не можело да се върви. Не искала кралицата да я съблече, паднала, роклята я затрупала и никой не могъл да я намери.

Разплакал се Змеят - крал, плакал 6 години, от съзлите му станало наводнение. Кралят едва се спасил със своя воден пояс, но всички придворни се удавили.

А какво е крал без придворни и кралица?

От цялото кралство останала само една пухена възглавничка, която можела хубаво да плува и да разказва приказки.

От Силвия, Деян Хар., Деян Д., Александър, Меги и Златинка

Щъркелът - магьосник

Щъркелът можел да научи децата да летят.

Една нощ, когато всички заспали, той ги погалил с крилото си.

На сутринта, като се събудили, децата се облекли с бели дрехи - като птици, измили се и полетели.

Момиченцето си забравило куклата и поискало да се върне, но щъркелът не го

пускал. Чак когато се разплакало, Щъркелът пак го помилвал с крило и то започнало да пада. Добре, че блузката му се закачила за клончето на едно дърво и то съвсем не се ударило. От клончето се спуснало през комина право в леглото си, при куклите.

Момиченцето пак искало да лети. Но Щъркелът все не се съгласявал. Може и да е бил малко сърдит...

От Силвия, Златинка, Александър, Деян Хар. и Деян Д.

Хайдушка гайда

Дядо Киро си направи гайда от козел - оня, белия, с големите навити рога, гето беше ходил да играе с вълците, а веднъж разби кошарата.

Стана голяма, хайдушка гайда. Свиреше много силно народни хора. Дядо се умори да надува, свърши му се въздухът и падна. Гайдата сама го заведе до болницата. Сложи си четирите колела от каруцата и започна да въздиша. Докато свърши всичкия ѝ въздух, стигна до болницата.

Там спасиха дядо, а гайдата умря.

Остана само тази песничка, другото се забрави.

*Дядо гайда надува,
гайдата му лудува,
бутна дядо в калта,
близо до плета.*

*Седна дядо да плаче
като малко юначе.*

*Баба съзлите му бърше
и приказката свърши!*

От Силвия, Златинка, Александър, Деян Хар., Деян Д., Слава, Християна, Деничка, Радост, Стоян, Димитър Зл. и Димитър Гр.